

הִיבְשָׁה: ¹⁰ וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְדוֹלָה
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מִה־זֹּאת עֲשִׂיתָ כִּי־יָדְעוּ
הָאֲנָשִׁים כִּי־מִלְפָּנַי יְהוָה הוּא בֵּרַח כִּי
הִגִּיד לָהֶם: ¹¹ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מִה־נַּעֲשֶׂה לָּךְ
וַיִּשְׁתַּק הֵימָּה מֵעֲלֵינוּ כִּי הֵימָּה הוֹלֵךְ
וְסֹעֵר: ¹² וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׂאוּנִי וְהִטִּילְנִי
אֶל־הַיָּם וַיִּשְׁתַּק הֵימָּה מֵעֲלֵיכֶם כִּי יוֹדַע אָנֹכִי
כִּי בְשָׁלִי הַסֹּעֵר הַגָּדוֹל הַזֶּה
עֲלֵיכֶם: ¹³ וַיַּחֲתְרוּ הָאֲנָשִׁים לְהָשִׁיב אֶל־
הַיִּבְשָׁה וְלֹא יָכְלוּ כִּי הֵימָּה הוֹלֵךְ וְסֹעֵר
עֲלֵיהֶם: ¹⁴ וַיִּקְרְאוּ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אָנֹכִי
יְהוָה אֲלֹנָא נֹאבְדָה בְּנַפְשִׁי הָאִישׁ הַזֶּה
וְאֶל־תַּתֵּן עָלֵינוּ דָם נִקְיָא כִּי־אַתָּה יְהוָה
כַּאֲשֶׁר חִפְצָתָ עֲשִׂיתָ: ¹⁵ וַיִּשְׂאוּ אֶת־יֹנָה
וַיִּטְלֶהוּ אֶל־הַיָּם וַיַּעֲמֵד הֵימָּה
מִזֶּעַפּוֹ: ¹⁶ וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְדוֹלָה
אֶת־יְהוָה וַיִּזְבְּחוּ־זֶבַח לַיהוָה וַיִּדְרוּ גִדְרִים:

2 וַיִּמַן יְהוָה דָּג גְּדוֹל לְבַלַּע אֶת־יֹנָה וַיְהִי
יֹנָה בְּמֵעֵי הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה
לַיְלֹת: ² וַיִּתְפַּלֵּל יֹנָה אֶל־יְהוָה אֱלֹהָיו
מִמְּעֵי הַדָּג: ³ וַיֹּאמֶר קָרָאתִי מִצָּרָה לִי
אֶל־יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי מִבְּטֵן שְׂאוֹל שׁוֹעֲתִי
שָׁמַעְתָּ קוֹלִי: ⁴ וַתִּשְׁלִיכֵנִי מִצוֹלָה בְּלִבְבִי
יָמִים וְנָהָר יִסְבְּבֵנִי כָל־מִשְׁבְּרֵיךָ וְגַלְיֵיךָ עָלַי
עָבְרוּ: ⁵ וְאָנֹכִי אָמַרְתִּי נִגְרַשְׁתִּי מִנְּגֵד עֵינֶיךָ
אֶדְ אֹסִיף לְהַבִּיט אֶל־הַיִּכָּל
קִדְשֶׁךָ: ⁶ אֶפְפוּנֵי מִים עַד־נַפְשִׁי תְהוּם
יִסְבְּבֵנִי סוּף חָבוּשׁ לְרַאשֵׁי: ⁷ לְקַצְבֵי הַרִים

Jonah

יונה

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יֹנָה בֶן־אָמִתַּי
לֵאמֹר: ² קוּם לֵךְ אֶל־נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה
וּקְרָא עָלֶיהָ כִּי־עָלְתָה רַעְתֶּם לִפְנָי: ³ וַיִּקָּם
יֹנָה לְבָרַח תַּרְשִׁישָׁה מִלְפָּנַי יְהוָה וַיֵּרֶד יָפוֹ
וַיִּמְצָא אָנִיָּה ^U בָּאָה תַרְשִׁישׁ וַיִּתֵּן שְׂכָרָהּ
וַיֵּרֶד בָּהּ לְבוֹא עִמָּהֶם תַרְשִׁישָׁה מִלְפָּנַי
יְהוָה: ⁴ וַיְהוּה הַטִּיל רוּח־גְּדוֹלָה אֶל־הַיָּם
וַיְהִי סֹעֵר־גְּדוֹל בַּיָּם וְהָאָנִיָּה חֹשְׁבָה
לְהִשָּׁבֵר: ⁵ וַיִּירָאוּ הַמַּלְחִים וַיִּזְעְקוּ אִישׁ
אֶל־אֱלֹהָיו וַיִּטְלוּ אֶת־הַפְּלִים אֲשֶׁר בָּאָנִיָּה
אֶל־הַיָּם לְהַקֵּל מֵעֲלֵיהֶם וַיֹּנָה יָרַד אֶל־
יַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה וַיִּשְׁכַּב וַיֵּרְדָם: ⁶ וַיִּקְרַב
אֵלָיו רֵב הַחִבְלִים וַיֹּאמֶר לוֹ מִה־לָּךְ נִרְדָּם
קוּם קְרָא אֶל־אֱלֹהֶיךָ אוּלַי יִתְעַשֶׂת
הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נֹאבָד: ⁷ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ
אֶל־רֵעֵהוּ לְכוּ וְנִפְּלָה גּוֹרְלוֹת וְנִדְעָה
בְּשִׁלְמֵי הָרַעָה הַזֹּאת לָנוּ וַיִּפְּלוּ גּוֹרְלוֹת
וַיִּפֹּל הַגּוֹרֵל עַל־יֹנָה: ⁸ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
הִגִּידָה־נָא לָנוּ בְּאֲשֶׁר לְמִי־הָרַעָה הַזֹּאת
לָנוּ מִה־מְלֹאכְתֶּךָ וּמֵאֵין תָּבוֹא מָה אֶרְצֶךָ
וְאִי־מִזֶּה עִם אַתָּה: ⁹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עֲבְרִי
אֲנֹכִי וְאֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אָנֹכִי יָרָא
אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶת־הַיָּם וְאֶת־

U We agree with both BHS 1997 and BHQ on an unexpected reading.

והבהמה ויקראו אל־אלהים בחזקה
 וישבו איש מדרך הרעה ומן־חמם
 אשר בכפיהם: ⁹ מי־יודע ישוב ונחם
 האלהים ושב מחרון אפו ולא
 נאבד: ¹⁰ וירא האלהים את־מעשיהם כי־
 שבו מדרך הרעה וינחם האלהים על־
 הרעה אשר־דבר לעשות־להם ולא
 עשה:

4 וירע אל־יונה רעה גדולה ויחר
 לו: ² ויתפלל אל־יהוה ויאמר אנה יהוה
 הלוא־זה דברי עד־היותי על־אדמתי על־
 כן קדמתי לברח תרשישה כי ידעתי כי
 אתה אל־חנן ורחום ארך אפים ורב־
 חסד ונחם על־הרעה: ³ ועתה יהוה קח־
 נא את־נפשי ממני כי טוב מותי
 מחי: ⁴ ויאמר יהוה ההיטב חרה
 לך: ⁵ ויצא יונה מן־העיר וישב מקדם
 לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה
 בצל עד אשר יראה מה־יהיה בעיר: ⁶ וימן
 יהוה־אלהים קיקיון ויעל מעל ליונה
 להיות צל על־ראשו להציל לו מרעתו
 וישמח יונה על־הקיקיון שמחה
 גדולה: ⁷ וימן האלהים תולעת בעלות
 השחר למחרת ותד את־הקיקיון
 וייבש: ⁸ והי כזרח השמש וימן אלהים
 רוח קדים חרישית ותד השמש על־ראש
 יונה ויתעלף וישאל את־נפשו למות
 ויאמר טוב מותי מחי: ⁹ ויאמר אלהים

ירדתי הארץ ברחיה בעדי לעולם ותעל
 משחת חיי יהוה אלהי: ⁸ בהתעטף עלי
 נפשי את־יהוה זכרתי ותבוא אליך
 תפלתי אל־היכל קדשך: ⁹ משמרים
 הבלי־שוא חסדם יעזבו: ¹⁰ ואני בקול
 תודה אזבחה־לך אשר נדרתי אשלמה
 ישועתה ליהוה: ¹¹ ויאמר יהוה לדג
 ויקא את־יונה אל־היבשה: ^פ

3 והי דבר־יהוה אל־יונה שנית
 לאמר: ² קום לך אל־גינה העיר הגדולה
 וקרא ^U אליה את־הקריאה אשר אנכי
 דבר אליך: ³ ויקם יונה וילך אל־גינה ^U
 כדבר יהוה וגינה היתה עיר־גדולה
 לאלהים מהלך שלשת ימים: ⁴ ויחל יונה
 לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר
 עוד ארבעים יום וגינה נהפכת: ⁵ ויאמינו
 אנשי גינה באלהים ויקראו־צום וילבשו
 שקים מגדולם ועד־קטנם: ⁶ ויגע הדבר
 אל־מלך ^U גינה ויקם מפסאו ויעבר
 אדרתו מעליו ויכס שק וישב על־
 האפר: ⁷ ויזעק ויאמר בגינה מטעם
 המלך וגדליו לאמר האדם והבהמה
 הבקר והצאן אל־יטעמו מאומה אל־ירעו
 ומים אל־ישתו: ⁸ ויתכסו שקים האדם

^U We agree with both BHS 1997 and BHQ on an unexpected reading.

^U We agree with both BHS 1997 and BHQ on an unexpected reading.

^U We agree with both BHS 1997 and BHQ on an unexpected reading.

אֶל־יוֹנָה הַהֵיטֵב חָרָה־לֶךְ עַל־הַקִּיקְיֹון
וַיֹּאמֶר הֵיטֵב חָרָה־לִי עַד־מָוֹת׃¹⁰ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אַתָּה חֲסַף עַל־הַקִּיקְיֹון אֲשֶׁר לֹא־
עֲמַלְתָּ בוֹ וְלֹא גִדַּלְתָּו שְׁבֹן־לַיְלָה הָיָה וּבֶן־
לַיְלָה אָבָד׃¹¹ וַאֲנִי לֹא אֶחֹס עַל־גִּיּוֹנָה
הָעִיר הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר יֹשְׁבֶיהָ הַרְבֵּה
מִשְׁתִּים־עֹשֶׂרָה רַבּוֹ אָדָם אֲשֶׁר לֹא־יָדַע
בֵּין־יְמִינֹו לְשִׁמְאֹלוֹ וּבִהְמָה רַבָּה׃

End of Jonah

The Westminster Leningrad Codex

Version 4.16

Jonah

Attributed to:

**Shemu'el ben Ya'akov
Aharon ben-Mosheh ben-Asher
ca 1008**

Active maintenance of machine-readable version:

Stephen K. Salisbury, Editor
steve@grovescenter.org

Kirk E. Lowery, Senior editor
kirk@grovescenter.org

Transcription to Unicode/XML:

Christopher V. Kimball
transcriber@tanach.us

Edition:

Unicode/XML Westminster Leningrad Codex

<http://www.tanach.us/Tanach.xml>

Transcribed by WLC2XML of 6 Jun 2010 at 01 Jun 2012 @ 10:24.07. Build number:
23.0. Converted to ODT by XML2ODT.xml dated 22 Dec 2010 on 2012.06.01-10.27.
Build number: 23.0 . 4 pages. Layout: Full; Content: Vowels.

This document is in the public domain.